frater tuus conſentiens decretis
imperatorum: magnus ē in pa
latio ipſorum. Unde ſi tu ſic feceris:
ſocius eius eris. Reſpondit ſcūs
primus. Et ſi tu es filius dyabo
li: tamen neſciens uerum in
parte dixiſti: quia frater meus
celeſti imperatori conſenſit. No
ui enim docente me angelo quid
de feliciano feciſti: et utinam
merear ei iungi. lc. iij.

Tunc iratus preſes: iuſ
ſit poſt multa ſupplicia
plumbum bulliens in os eius
infundi. Juſſit etiam ut feli
cianus adduceretur: ut terrore paſſio
nis eius ſacrificiis conſentiret.
Extenſus autem ſanctus pri
mus: quaſi aquam frigidam
plumbum bulliens totum bi
bit. Et dixit. Ecce frater meus
[illegible]
tu diebus quod ydolis immo
larer. Iratus preſes iuſſit eos
in theatrum ſimul duci: et du
os leones ad eos immitti. Qui
ſtatim ad pedes eorum cum im
petu corruentes: eis blandiri
ceperunt. Ad hec ſpectandum
plus quam duodecim milia
hominum conuenerunt: quorum
quingenti cum ſuis omnibus
crediderunt. Tunc uidens pre
ſes eos non poſſe uinci: iuſſit

eos extra amphiteatrū decollari.

In feſto bī barnabe apli. Nota
quod ille qui compilauit legendā
hanc extraxit de actibus uſque ad
locum iſtum. ſed ab iſto loco di
cit ſe tranſtuliſſe de greco in la
tinum ex dictis huiuſmodi iohānis
uidetur autē iſte hic [illegible] eum
quē dicit ille qui compoſuit legen
dam mathie qui dicitur fuiſſe
beda. Lectio prima.

Ego iohannes qui et
marchus diſcipulus
pauli et barnabe: bap
tizatus ſum per eos
in loco qui dicitur yconium.
Poſt baptiſmū uero uidi in ui
ſione uirum ſplendidum: qui
dixit michi. Conſtans eſto io
hannes: quoniam amodo non
iohannes ſed marchus [illegible]
[illegible]
obſtupui: et [illegible] procidi
ad pedes barnabe: et illi omnia
que agnoui profeſſus ſum. In
terra paulus non erat ibi. Poſtquam
uero audiuit: dixit. Et michi ſi
militer apparuit xpc: dicens.
Quoniam pro ſcā deuotione
premia eterna percipies. Attamen
conuoca iohannē miniſtrum
tuum: quia et ipſe ſimiliter uidit
quedam miſteria. lc. ij.

Cum autem poſt hec cepimus

antiochie: angelica uisio facta est
paulo dicens. Celerius propera
ierusalem: quoniam quidam fratres presto
lantur aduentum tuum. Quod cum
barnabe panderet: ait barnabas.
Fiat uoluntas domini. Tantum
obsecro intercede pro me. Nam
pergo cyprum: ibique finem compleo
uite: faciem tuam proh dolor
amplius non uisurus. Hec di
cens cecidit ad pedes eius: et fle
uit diu amare. Cui paulus com
patiens: noli inquit merere:
nam apparuit michi dominus hac no
cte dicens. Ne prohibeas barna
bam ire cyprum: quoniam illic pre
parata est ei gratia ad illuminatio
nem multorum. et perficiendum
martyrium. lc. iii.
Hinc positis genibus orantes
et osculantes nos inuicem
uale fecimus: et nauigantes
uenimus in ciuitatem que uoca
tur anemoria. In hac inuenimus
uiros iustos: quamuis ethnicos
tamen sagacitate pollentes.
Hos sagaciter nos interrogare a
nimaduertens barnabas: saga
citer eis respondere studuit. Au
dientes autem eius uerba: atto
niti et compuncti sunt corde.
Et baptizauit eos: et induitque eos
uestibus sancte religionis: admo
nens ut permanerent in gratia dei.

Nauigantes lc. iiii.
autem inde peruenimus
cyprum: ibique inuenimus ty
monem et aristonem famulos
domini. Timon autem urebatur
febribus. Cui cum manus impo
suisset barnabas et sacrum e
uuangelium: statim febris
fugata est. Ex doctrina namque
apostolorum. barnabas euuan
gelium sancti mathei secum fere
bat: et ubicumque ueniebat
infirmos ponebat super illos:
et continuo sanabantur.
Exeuntes autem lc. v.
inde inuenimus crapi
um: quem paulus ordinauerat
episcopum. ad commonitionem fide
lium. Hic nos cum gaudio
magno suscepit. Postea inue
nimus rodonem: quamuis
ethnicum. tamen iustum et
benignum. Huic cum apostolus
fidem exponeret. baptizatus est
et secutus est nos. His ita ge
stis. obuium habuimus im
pium iudeum: quem olim pau
lus lumine priuauerat ad tem
pus. Hic malicia commotus:
prohibuit nos introire in pa
phum. lc. vi.
Proinde reuertentes: ueni
mus in locum in quo
ethnici uiri et femine ludendo